

ΕΤΟΣ 55ον

10 Ιουνίου 2007

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 23 (2819)

ΥΠΑΚΟΗ ΣΤΟΝ ΝΟΜΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Κάνουμε ύπακοή στόν θεῖο νόμο; Μέ αλληλα λόγια, ἀκοῦμε τόν Θεό ; Τό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα θέλει νά μᾶς παρουσιάσει αύτή τήν ύπακοή στόν νόμο τοῦ Θεοῦ. Γράφει ὁ ἀπ. Παῦλος πρός τούς Ρωμαίους καί τονίζει ὅτι δίκαιοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εἶναι ὅχι ὅσοι ἀκούουν ἀπλῶς τόν θεῖο νόμο, ἀλλ' ὅσοι φυλάττουν τόν νόμο. «Οὐ γάρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρά τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δίκαιωθήσονται» (Ρωμ. 2,13). Κατά τόν θεῖο Ἀπόστολο τό καθῆκον μας εἶναι ὅχι ἀπλῶς νά ἀκοῦμε ἢ νά διαβάζουμε ἢ νά ξέρουμε τόν νόμο καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἀλλήλα νά ἔκτεινοῦμε πρόθυμα ὅσα παραγγέλλει ὁ πάνσοφος Νομοθέτης γιά τούς ἀνθρώπους Θεός, Πατέρας καί Δημιουργός μας. Ἀποτελεῖ δέ μεγάλη εὔεργεσία στό ἀνθρώπινο γένος ὅτι ἔχουμε θεία νομοθεσία. Είμαστε προνομιούχοι. Έάν θεωρεῖται σωστό καί δίκαιο νά ὑπακούουν τά τέκνα στούς γονεῖς τους, δέν εἶναι ἀσυγκρίτως περισσότερο ἐπιβεβλημένη ἢ ὑπακοή στούς θείους νόμους; Αύτή ἡ ὑπακοή παρέχει πνευματική σταθερότητα καί ἀσφάλεια, δίνει γαλήνη στή ψυχή καί φανερώνει τελικά τήν βαθιά ἐμπιστοσύνη σ' Ἐκεῖνον πού εἶναι ὑψηλότερα ἀπό ἐμᾶς, πού μᾶς ἐπλασε καί μᾶς ἀγαπᾷ.

Ποῦ βρίσκεται ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ;

‘Ο νόμος τοῦ Θεοῦ τεθοσαύρισται στήν Ἐκκλησία. Ἐκείνη ὡς ἀλληλη Κιβωτός διαφυλάττει τόν ἀνεκτίμητο θοσαυρό, πού εἶναι ἡ Ἅγια Γραφή καί ἡ Ἱερά Παράδοση. Ἡ θεία διδασκαλία ὡς νόμος τοῦ Θεοῦ στό χώρο τῆς Ἐκκλησίας ὅχι μόνο διατηρεῖται, ἀλλήλα ἐρμηνεύεται καί κατανοεῖται διά τοῦ ἀγίου Πνεύματος. Τά βιβλία ἀλληλωστε τῆς Ἅγ. Γραφῆς τά γνωρίζουμε διά τῆς Ἐκκλησίας μέ τόν «κανόνα» αύτης πού ἔχειριζει τά νόθα καί τά ἀπόκρυφα καί τήν Ἱερά Παράδοση τή σεβόμαστε καί τηροῦμε ὡς ἀποκάλυψη καί ἐμπειρία, ὡς ιστορία καί διδαχή Θεοῦ στή ζωή μας. Ἡ ὄρθοδοξη χριστιανική Ἐκκλησία μας εἶναι

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. β' 10-16)

‘Ο Θεός δέν κάνει διακρίσεις

‘Αδελφοί, δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλλήνι· οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ. Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἥμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ δοῦλοι ἐν νόμῳ ἥμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται. Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ’ οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται. Ὄταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῆ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσὶ νόμος, οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἐργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἡ καὶ ἀπολογουμένων - ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

συνεπῶς κριτήριο γιά τήν κατανόηση τῆς Ἀγ. Γραφῆς καί τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως. Μιά ἐρμηνεία ἐκτός Ἐκκλησίας κινεῖται σέ δρόμους πιλάντης.

‘Η γενναία ἀπόφαση

‘Ο ἄνθρωπος στό διάβα τῆς πορείας τῆς ζωῆς του λαμβάνει ἀποφάσεις καί μάλιστα ποιλῆς. Ἀλλεσ μικρές καί ἄλλες μεγάλες. Ἡ πιο γενναία ὅμως ἀπόφαση εἶναι νά θέσει τή ζωή του κάτω ἀπό τόν νόμο τοῦ Θεοῦ καί νά ζήσει σύμφωνα μέ τό θεῖο θέλημα. Ἡ ἀπόφαση αὐτή πραγματικά εἶναι σωτήρια, γιατί ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ κρύβει ἔνα πνευματικό μεγαλεῖο. Εἶναι ὁ τέλειος νόμος, θεῖος καί ὅχι ἀνθρώπινος, ἐφήμερος καί παροδικός. Αὐτός ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ ὀλοκληρωμένος νόμος καί ἐλεύθερος ἀπό κάθε πλάνην. Δέν περιέχει τίποτε τό περιττό, οὔτε τό ἀνεφάρμοιστο. Εἶναι πλόγος συνετός τοῦ Θεοῦ πού γεμίζει μέ βεβαιότητα καί πιστότητα τή ζωή του ἀνθρώπου καί τοῦ δίνει τήν ἀσφαλή διαβεβαίωση τοῦ Κυρίου ὅτι «ὁ ζυγός μου (δηλ. ὁ νόμος μου πού φαίνεται ζυγός καί σκλαβιά) εἶναι χρονός (χρόνιμος καί ὠφέλιμος) καί τό φορτίο μου ἐλαφρόν ἐστι» (Ματθ. 11,30). Ποτέ δέν θά βρεθεῖ στό σκοτάδι τῆς ἀπόγνωσης καί τῆς ἀμαρτίας ἐκεῖνος πού θέτει τόν νόμο τοῦ Θεοῦ «ἐπί τήν πλυνίαν» στή ζωή του. Ἀπεναντίας τόν περιμένει «ἀνταπόδοσις ποιλῆη».

‘Αρχιμ. Χ. Π.

10 Ιουνίου 2007: ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἀλεξάνδρου καί Ἀντωνίνης μαρτύρων († 313), Θεοφάνους καί Πανσέμνης ὁσίων († 369).

Τίχος: α' - Εωθινόν: Β' - Ἀπόστολος: Ρωμ. β' 10-16 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. δ' 18-23.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 17 Ιουνίου, Γ' Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Ρωμ. ε' 1-10 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ζ' 22-33.

Μετάφραση της ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, δόξα καὶ τιμή καὶ εἰρήνη διά τὸν καθένα πού κάνει τὸ καλόν, διά τὸν Ἰουδαϊὸν πρῶτα καὶ ἐπίσης διά τὸν Ἐλληνα, διότι ὁ Θεός δέν μεροληπτεῖ. Ὅσοι ἀμάρτιπσαν χωρὶς τὸν νόμον, χωρὶς τὸν νόμον καὶ θά ἀπολεσθοῦν, καὶ ὅσοι ἀμάρτιπσαν ἐνῷ ἦσαν ὑπό τὸν νόμον θά κριθοῦν μέ τὸν νόμον. Διότι δέν θά δικαιωθοῦν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἔκεινοι πού ἀκούουν τὸν νόμον, ἀλλά ἔκεινοι πού ἐφαρμόζουν τὸν νόμον θά κηρυχθοῦν δίκαιοι. Ὄταν ἐθνικοί πού δέν ἔχουν τὸν νόμον, ἐφαρμόζουν τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἐκ φύσεως, τότε, ἂν καὶ δέν ἔχουν νόμον, ἔχουν τὸν ἑαυτόν τους διά νόμον, διότι ἀποδεικνύουν ὅτι τὸ ἔργον πού ζητεῖ ὁ νόμος εἶναι γραμμένον στίς καρδιές τους, συγχρόνως δέ μαρτυρεῖ καὶ ἡ συνείδοσί των, καὶ αἱ σκέψεις των μεταξύ των κατηγοροῦν ἡ καὶ ἀπολογοῦνται, ὅπως θά φανῇ τίνι ἡμέραν, ὅταν, σύμφωνα μέ τό εὐαγγέλιόν μου, ὁ Θεός θά κρίνῃ τὰ κρυφά τῶν ἀνθρώπων διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέληα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἡ ἀπόλυτη ἐλευθερία

Ο σημερινός πολιτισμός διακριτεῖ τὸ δικαίωμά μας νά ἐπιλέγουμε ὅ, τι θέλουμε, νά ζοῦμε ὅπως θέλουμε καὶ νά συμπεριφερόμαστε καταπῶς θέλουμε. Στό σημερινό ἀνθρωπο παρέχονται τόσες ἐπιλογές καὶ δυνατότητες πού αύτός πίστεψε πώς εἶναι ἐλεύθερος μόνο καὶ μόνο ἐπειδή μπορεῖ νά ἐπιλέξει ἀνάμεσα σέ τόσων είδῶν δυνατότητες. Ομως, πολύ συχνά ἡ πλοθώρα τῶν δυνατοτήτων μοιάζει νά χαυνώνει τά κριτήριά μας καὶ νά μᾶς καθιστᾶ ἀνίκανους νά διακρίνουμε τό σωστό ἀπό τό λάθος. Γι' αύτό ἡ πραγματική ἐλευθερία δέν κρύβεται στίν ποσότητα τῶν ἐπιλογῶν, ἀλλά στίν ποιότητα τῆς μιᾶς ἔκεινης ἐπιλογῆς ἀνάμεσά τους, πού αἴρει ἀπό πάνω μας τούς περιορισμούς τῆς φθορᾶς, τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ θανάτου. Ἀπόλυτα ἐλεύθερους μᾶς κάνει ἡ ἰκανότητά μας νά κάνουμε νηφάλια τή μία αύτή ἐπιλογήν. Ἀπόλυτα ἐλεύθερους μᾶς κάνει ἡ ὑπέρβαση τῶν ὄριων τῆς μεταπτωτικῆς φύσης, ἡ ἀπόδεσμευση ἀπό τή φθορά τῶν παθῶν καὶ τῆς ἀμαρτίας. Ἀπόλυτα ἐλεύθερους μᾶς κάνει ἡ χάρη τοῦ Ἀγίου Πνεύματος.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

«ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΕ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΣΩΤΗΡΙΟΛΟΓΙΚΑ» (Ανδρ. Θεοδώρου)

«Τό βιβλίο αύτό γράφηκε μέ σκοπό νά πληροφορήσει τό ὄρθόδοξο πλήρωμα τί πρέπει νά ξέρει γιά τό σημαντικό ζήτημα τῆς σωτηρίας του. Δέν προτίθεται νά προσθέσει γνώσεις ἀπλές στό γνωστικό περιεχόμενο τοῦ νοῦ, ἀλλά νά φωτίσει τίν καρδιά, νά τή ζεστάνει καὶ νά τή σπίσει στό ἀληθινό βάθρο τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξίας, ὅπως τή θέλησε ὁ Θεός καὶ, δυστυχῶς, τίν παραμόρφωσε ἡ ἀμαρτία...».

Ο ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΝΕΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΘΕΟΣ

Κάποιος νέος πλησίασε κάποτε τόν Ἰησοῦ καὶ μέ τίν ἀπολυτόπτα πού χαρακτηρίζει συχνά τούς νέους, ισχυρίστηκε πώς τηρεῖ ὅλες τίς ἐντολές. «Τί ἄλλο μοῦ λείπει;», ρώτησε. Ζητοῦσε τά πάντα, νόμιζε πώς μπορεῖ τά πάντα... Κι ὁ Χριστός ἀπάντησε ζητώντας κι ἔκεινος μέ τή σειρά του τά πάντα: «δῶσε τίν περιουσία σου στούς φτωχούς καί ἀκολούθα με» (Ματθ. 19,21). Μπροστά στήν ἀπερίσκεπτη ἀπολυτόπτα τοῦ νέου, ὁ Χριστός ἔθεσε μιά ἀπόλυτη ἀξίωση, μιά ἀπόλυτη προϋπόθεση, μιά προϋπόθεση πού δέν εἶχε θέσει ποτέ σέ κανέναν ἄλλο ἀπό ἔκεινος πού Τόν πλησίαζαν. "Ψώσε τόν πάχη ἔκει πού ὁ νέος δέν μποροῦσε νά φτάσει. Καί τό ἔκανε αὐτό γιά νά τοῦ δείξει πώς δέν χωρᾶ ἀπολυτόπτα στή σκέψη τῶν σχετικῶν ἀνθρώπων.

Ἡ ἀπολυτόπτα στή διάθεση καί τή νοοτροπία τῶν νέων εἶναι προσωρινή. Τήν διαδέχεται ἡ συναίσθηση τῆς μικρότητας καί σχετικότητάς μας, ὅταν μέ τόν καιρό ἀξιωνόμαστε νά σταθοῦμε ἐνώπιον τοῦ Ἀπόλυτου Θεοῦ.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

«ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΥΠΙΚΟΥ» τῶν ιερῶν ἀκολουθιῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ
καταρισθέν ἐπί τῇ βάσει τῆς τυπικῆς παραδόσεως
τῆς Ὄρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἑκκλησίας (π. Κων/vou Παπαγιάννη)

Ἡ Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ ίδιαίτερη χαρά δίνει στή δημοσιότητα τή σπουδαιότατη αὐτή ἐργασία τοῦ π. Κωνσταντίνου μέ τή βεβαιότητα ὅτι αὐτή θά ἀποτελέσῃ χρησιμότατο βούθημα καί ἄριστο ὄδηγό γιά τίν ὄρθη καί εὔτακτη τέλεσι τῶν ιερῶν ἀκολουθιῶν, ἐνῷ συγχρόνως θά συμβάλῃ σημαντικά στή μελέτη τῶν τυπικολογικῶν προβλημάτων, δίνοντας καί σέ ἄλλους ἀφορμή νά ἀσχοληθοῦν μέ αὐτά καί νά διατυπώσουν τίς παραπρήσεις των. "Ετσι μέ τή συμβολή δλων θά καταστῇ δυνατός ὁ καταρισμός ὄριστικοῦ Τυπικοῦ τῶν ιερῶν ἀκολουθιῶν, ὥστε αὐτές νά τελοῦνται κατά τήν ἀποστολική παραγγελία «εύσχημόνως καί κατά τάξιν» (Α΄ Κορ. ιδ' 40).

Ἀκοῦστε στόν Ραδιοφωνικό Σταθμό

τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

«Τομές», μέ τόν Θεολόγο καί Οἰκονομολόγο

Μανώλη Καζούλη, κάθη Παρασκευή στής 18.00

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὁρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Υπό τῶν ιερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

· Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οι «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/main/profile/oikotrofeion.htm